

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

ἀνγρόμενα εἰς τὸν χρυσὸν αἰῶνα τῆς ἱστορίας τῶν Καλῶν Τεχνῶν. Τὸ σπουδαιότερον ὅμως καὶ λίαν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ἑλληνικὴν ἀρχαιολογίαν εἶνε ἡ ἀνευρεθεῖσα κεφαλὴ τῆς Ἀφροδίτης, ἥτις εἶνε πανόμοιος μὲ τὴν τοῦ Μουσείου τῆς Εὐαγγελικῆς σχολῆς ἥτις εἶνε καὶ ἡ μόνη ἀληθὴς ἀπεικόνισις τῆς ἀναδυομένης Ἀφροδίτης τῶν Ὀμηρικῶν χρόνων.

— Ἐπίσης ἀγγέλλεται ἐκ Παλαιστίνης ὅτι ἀνεκαλύφθησαν ἐντὸς ἀρχαίου βωμοῦ πέντε σαρκοφάγοι ἀπὸ τοῦ τραχήλου τῶν ὁποίων ἦτο ἀνηρτημένος μέγας ἀριθμὸς ἀρχαίων νομισμάτων, ὧν ἡ ἀρχαιολογικὴ ἀξία θεωρεῖται ἀνεκτίμητος ὑπὸ τῶν ἐξετασάντων αὐτὰ ἀρχαιολόγων. Αἱ σαρκοφάγοι ἀνευρέθησαν ἐντὸς τοῦ ναοῦ ὄρθαι πρὸ αὐτῶν δὲ προῦκειτο παρμεγέθης Ἰσραήλ κατεσκευασμένη ἐκ χαλκοῦ, ἐξαιτίας δὲ τέχνης.

Τὰ εὐρήματα ταῦτα κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἀρχαιολόγων ἀνάγονται εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν ἀρχαίων Φοινίκων.

Κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἐξετασάντων μερικὰ ἐξ αὐτῶν ἡ ἀνευρεσίς των πολὺ θέλει μετατατρέπει τὰς κρατούσας ἰδέας τῶν ἀρχαιολόγων.

— Εἰς τὴν Ἡράκλειαν τῆς Ἰταλίας γενομένων ἄρτι ἀνασκαφῶν, ἀνευρέθησαν πολλοὶ πάπυροι καὶ ἀγάλματα. Οἱ πάπυροι εἶνε γεγραμμένοι Ἑλληνιστί, τὰ δὲ ἀγάλματα εἶνε τῶν ἀρχαίων Ἑλληνικῶν θεῶν. Τὰ ἀνευρεθέντα θὰ κατατεθῶσιν εἰς τὸ ἐν Νεαπόλει ἀρχαιολογικὸν μουσεῖον.

— Ἐνεργηθεῖσιν ἀνασκαφῶν ὑπὸ τοῦ ἐπιμητοῦ τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Κωνστ. Σαββασούλου ἐν τῷ περιόλῳ τῆς ἐν Τεγέᾳ Ἐπισκοπικῆς, εὐρέθη ἐντὸς Βυζαντιακοῦ ναοῦ, τοῦ ὁποῦ τὰ θεμέλια σφίζονται, καὶ παρὰ τὴν βόρειον πλευρὰν αὐτοῦ, μαρμαρόκτιστος Χριστιανικὸς τάφος, ἐν ᾧ ὑπῆρχον συντρίμματα ὀστέων. Παρ' αὐτὸν εὐρέθη μέγα μαρμάρινον βάθρον ἀνδριάντος, φέρον ἐπὶ τῆς μιᾶς πλευρᾶς Ῥωμαϊκὴν ἑμμετρον ἐπιγραφὴν εἰς τινὰ ὑπατον Ροῦφον.

— Ἐν Μιλήτῳ ἔληξαν αἱ ἐργασίαι τῶν ἀνασκαφῶν τῶν ἐνεργουμένων ἐκεῖ ὑπὸ Γερμανῶν ἀρχαιολόγων. Αἱ ἀνασκαφαὶ ἔφεραν εἰς φῶς μεγάλης οπουδαιότητος εὐρήματα καὶ ἐπιγραφάς, θὰ ἐπαναληφθοῦν δὲ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὸν προσεχῆ Μάρτιον.

Μουσεία. — Ἐν Λευκωσίᾳ τῆς Κύπρου ἀπεφασίσθη ὠρισμένως ἡ ἀνέγερσις ἀρχαιολογικοῦ μουσείου, ἐπὶ σχεδίου ὅπερ θὰ παρακληθῇ τὰ ὑπόδειξις ἡ Ἑλλ. Κυβέρνησις. Εἰς τὸ μουσεῖον θὰ ταξιθετηθοῦν αἱ ἐδῶ κ' ἐκεῖ ἐγκατεσπαρμέναι κυπριακαὶ ἀρχαιότητες. Ἐκυρήχθησαν ἤδη ὡς ἀρχαῖα μνημεῖα τὰ φρούρια Ἀγ. Παριωνος, τοῦ Κουτζουβέντη καὶ τὸ τῆς Καντάρας ἐκ τῶν μεσαιωνικῶν, ἐκ δὲ τῶν ἀρχαίων ἡ Σαλαμίς, ἡ Ταμασός, οἱ τάφοι τῆς Ἀμαθύντος καὶ ὁ ναὸς τῆς Παιφίας Ἀφροδίτης. Ὡς ἐφοροὶ ἀρχαιοτήτων ὠρίσθησαν ἐν Λευκωσίᾳ ὁ κ. Κωνσταντινίδης, ἐν Λάρνακί ὁ κ. Κόπαμ, ἐν Λεμεσσῷ ὁ κ. Μενάρδος, ἐν Κυρηνίᾳ ὁ κ. Τσαμπερλέου.

— Ὁ κ. Σταμ. Ἀντωνόπουλος προσέφερεν εἰς τὸ Χριστ. Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον πολυτιμώτατον δακτυλίδιον ἐφ' οὗ ἀπεικονίζονται ἀρχαιότατα χριστιανικὰ σύμβολα, δύο ἰχθὺς καὶ σταυρὸς μετὰ τῶν γραμμάτων ΙΗΧΡΘ= Ἰησοῦς Χριστὸς Θεὸς ἦτοι σύντομος τύπος τῆς ἐν τῇ λέξει ΙΧΘΥΣ περιεχομένης ἐννοίας Ἰησοῦς Χριστὸς Θεὸς Ἰδιὸς Σωτήρ. Ὁ δακτυλίδιλος οὗτος εὐρέθη εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν.

Διαλέξεις καὶ ἀνακοινώσεις. — Εἰς ἀνακοίνωσίν του ἐν τῷ ἀρχαιολογικῷ τμήματι τοῦ «Παρνασσοῦ» ὁ κ. Π. Καρολίδης ἔκχευε γνωστὸν ἀξιόλογον ἱστορικὸν γεγονὸς, ὅτι τὸ πρῶτον μωαμεθανικὸν τέμενος, τὸ ὁποῖον ἰδρύθη ἐν Κωνιπόλει δὲν ἦτο τὸ τοῦ Βαγια-

ζιτ ἐπὶ τοῦ Ἰσαακίου Ἀγγέλου, ἀλλὰ πολὺ προγενέστερον ἐπὶ τῆς ἐκστρατείας τῶν Ἀράβων κατὰ τῆς πόλεως τὸν 7 αἰῶνα. Τὴν εἰδήσιν ταύτην μὲς κάμνει γνωστὴν ὁ Ἀραβ ποιητὴς Σαῖτ-Πατάλ, ἐπιβεβαιώνει δ' αὐτὴν ὁ Ἀραβ ἱστορικὸς Ταβάκης καὶ μία τουρκικὴ μετάφρασις τῆς ἱστορίας του. Τὸ δὲ περίεργον εἶνε, ὅτι καὶ ὁ Κωνσταντῖνος Πορφυρογέννητος λέγει ὅτι, κατὰ τὴν ἐκστρατείαν ταύτην τοῦ Μωσλαμᾶ ἐδόθη ἄδεια εἰς τοὺς Ἀράβας νὰ ἰδρύσουσιν ἐν Κωνιπόλει, «μασιγίδιον», δηλαδὴ μικρὸν τέμενος.

— Κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα εἰς τὸ Γερμανικὸν Ἰνστιτοῦτον ὁ κ. Χέπτιγκ ὠμίλησε περὶ Περγάμου, ὁ δὲ κ. Α. Σ. Ἀρβανιτόπουλος περὶ νέας ἐρμηνεῖας παραστάσεων τινῶν τῆς ἀνατολικῆς ζωοφόρου τοῦ Παρθενῶνος, ὁ κ. Δαῖρφελδ περὶ τῶν νέων ἀνασκαφῶν ἐν Περγάμῳ καὶ ὁ Α. Κούρτιος περὶ νέων ἐκ Σάμου γλυπτῶν ἔργων.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ 'ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΝ, ΜΙΑ ΠΡΟΣΘΗΚΗ

Ἀξιότιμε κ. Καλογερόπουλε,
Προσθέσατε, παρακαλῶ, εἰς τὴν ἐν τέλει τῆς περὶ Ἰθάκης ἀρχαιολογ. μελέτης μου βιβλιογραφίαν τὰ ἐξῆς συγγράμματα εἰς τὰ κατὰ τῆς θεωρίας τοῦ κ. Dörpfeld ἀναγραφόμενα ἐν αὐτῇ :

Salvator Ludwig. Wintertage auf Ithaka.
Grösshl J. Die Leukas Ithaca Frage und ihre vorgeschichte.

Lang G. Untersuchungen zur Geographie des Odyssee.

Michael H. Die Heimat des Odysseus.

Ἰθάκη 3 Δ/βρίου 1905.

Διατελῶ μετ' ἐξαιρέτου ὑπολήψεως
Α. Δ. ΛΕΚΑΤΣΑΣ

Τρίκαλα Θεσσαλίας τῇ 15 Δ/βρίου 1905

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντὰ τῆς «Πινακοθήκης».

Ἀκολουθῶν τῷ κ. Βουλοδήμῳ, καθηγητῇ ἐν Πειραιεῖ, ὡς εἶδον εἰς τὸ ΝΗ' τελευταῖον φυλλάδιον τοῦ πολυτίμου περιοδικοῦ σας οὐ εἴμη συνδρομητῆς καὶ ἐνθουσιώδους ἀναγνώστης, σπεύδω ν' ἀναγγείλω ὑμῖν ὅτι καὶ ἐνταῦθα, ἐν τῇ πόλει μὲς καὶ τοῖς χωρίοις, ἐπανηγυρίζετε τὸ κατὰ τὰς ἀνομβρίας ἔθιμον ὅπερ ἔσχε μέχρι τοῦ 1890, διακοπὴν ἐκτοτε ἄγνωστον διὰ τίνος λόγους. Ἦτοι δασάκις συνέβαινε ἀνομβρία ἀλλαχοῦ μὲν γυμνὴν κόρην, ἀλλαχοῦ δὲ παιδιὰ γυμνὰ ἐστόλιζον οἱ κάτοικοι διὰ θαμνωδῶν φυτῶν καὶ κλάδων δένδρων, περιέφερον δὲ αὐτὰ εἰς τὰ χωρία ἢ ἐντὸς τῆς πόλεως πολλοὶ οἷτινες ἐτραγώδουν ὡς ἐξῆς :

Περπερίτσα περπατεῖ
τὸν Θεὸν παρακαλεῖ,
γὰρ νὰ ρίξῃ μὴ βροχὴ
Νὰ γίνουσι τὰ σιτάρια
καὶ τὰ καλαμπόκια
τοῦ Θεοῦ τὰ παρασπόρια.

Ἰσως τὸ ἔθιμον τοῦτο ἐξακολούθει καὶ σήμερον εἰς τὰ χωρία τοῦ νομοῦ Τρικαλῶν.

Σημειῶ ἔτι ὅτι καθ' ὃν χρόνον ἐτραγώδουν οἱ συνοδοὶ τῆς «περπερίτσας» τοὺς ἑαῶν στίχους, ἐκ τῶν οἰκῶν οἱ κάτοικοι ἔχουν ὕδωρ ἐψευφημοῦντες διὰ διαφόρων εὐχῶν τοὺς περιερχομένους. Ἐκ τούτων συνάγεται ὅτι τὸ ἔθιμον εἶνε ἑλληνικώτατον :

Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως
Κωνστ. Χρ. Βλιτσάκης
Δικηγόρος